

[Forsvarsministeren.]

havde et møde i udvalget, hvor der fra en bestemt side ligesom blev gjort et forsøg på at binde den militære sagkundskab til det dengang foreliggende grundlag, og hvor jeg måtte gøre opmærksom på, at det kunne man ikke. Derfor mener jeg, at det ærede medlem i dag argumenterer på et forkert grundlag, og jeg må have lov til at sige, at jeg har en lumsk mistanke om, at det for det ærede medlem måske ikke så meget er styrkernes størrelse som den brede tilslutning, der er noget i vejen med. Det synes jeg også fremgik af de bemærkninger, det ærede medlem gjorde.

Den økonomiske konsekvens af udvalgsforhandlingerne om styrkerne er jo blevet til et årligt budget beregnet til 1 053-1 054 mill. kr. Om de svingninger, som dette budget kan tænkes at undergå i fremtiden, henviser jeg dels til bemærkningerne til lovforslaget, dels til betænkningens afsnit på side 4 og 5 om forsvarsudgifterne.

Derudover vil jeg gerne understrege, at det beregnede budget hviler på to forudsætninger.

Den ene er fortsat våbenhjælp i det omfang, som er nærmere angivet i betænkningen. Den hidtidige opbygning af vort forsvar siden 1950 havde ikke kunnet finde sted uden den meget betydelige hjælp, vi har modtaget fra USA og Canada, og som vi værdsætter højt. Regeringen føler sig overbevist om, at vi — ikke mindst på baggrund af den samling omkring forsvaret og den forøgelse af vor egen indsats, som nu finder sted, og på baggrund af vort områdes betydning for det samlede NATO-forsvar — fortsat kan opnå våbenhjælp i det nødvendige omfang.

Den anden forudsætning for, at det beregnede budget kan holde stik, er opnåelse af visse besparelser ved rationalisering og forenkling. Herom indeholder betænkningen et afsnit på side 6, og jeg kan henvise hertil og til de udtalelser, der er fremsat under denne debat. Ligeledes kan jeg henvise til besvarelsen af spørgsmål nr. 9 i den af udvalget den 5. oktober 1959 afgivne beretning; det findes på side 9 og 10 i beretningen. Heri er angivet de områder, vi i forsvarsministeriet har opmærksomheden henvendt på, når det gælder om at opnå besparelser af den art, vi her taler om.

Jeg har forstået, at der fra alle sider er et stærkt ønske om rationalisering og forenkling. Det falder ganske i tråd med min egen indstilling, og så vidt det står til mig, skal ingen anstrengelse i denne retning blive sparet. Det vil jeg gerne have sagt som den grundlæggende og afgørende betragtning.

Når jeg hertil ønsker at føje endnu et par bemærkninger, må det ikke opfattes som nogen afsvækkelse af, hvad jeg allerede har sagt, men som en uddybende kommentar.

Forsvaret er ikke alene bygget op med det formål, at det skal kunne eksistere og leve sit liv på tilfredsstillende måde i fredstid. Det er først og fremmest et beredskab, som i givet fald skal kunne virke og stå sin prøve under de hårdeste vilkår. Ved alt, hvad vi foretager i retning af rationalisering og forenkling, må vi jo først og fremmest have denne situation for øje, og derfor er det ikke muligt på alle områder at anlægge almindelige fredstidssynspunkter.

Jeg vil gerne i anledning af de fremsatte bemærkninger om atombevæbning ganske kort bekræfte, at regeringen har ment at måtte opretholde det standpunkt, der fandt udtryk i regeringserklæringen af 29. maj 1957, nemlig at Danmark ikke ud fra de foreliggende forudsætninger ønsker at modtage atomammunition. Begrundelsen for dette standpunkt blev givet af daværende stats- og udenrigsminister H. C. Hansen i en redegørelse her i tinget den 21. januar 1958, hvortil jeg henviser. Hertil vil jeg gerne yderligere føje, at vi netop i denne tid er inde i en international udvikling, også med hensyn til forhandling om atomvåbnene, som efter min og regeringens mening ikke danner nogen god eller naturlig baggrund for at ændre standpunkt på dette område.

I anledning af en bemærkning af det ærede medlem hr. Lannung kan jeg bekræfte, at der i søværnets budget er afsat noget færre midler til løsning af opgaverne i Grønland end hidtil. Det er i overensstemmelse med den prioritering af opgaverne, som de militære myndigheder har lagt til grund inden for den givne budgetramme. Det er jo muligt, at de foranstaltninger, om hvilke der er fremsat forslag efter Grønlandsskibet „Hans Hedtoft“'s forlis, vil gøre det nødvendigt at anvende